

Trpasličkova smrt - Sedmnáctá dekáda

- příběh 161

mimozemský trpaslíček chytal bronz. moc se mu nedařilo, protože nejdřív dostal do hlavy bronzovým ingotem a pak ho skropila bronzová tavenina.

- příběh 162

mimozemský trpaslíček překročil rubikon a dokonce několikrát. vybral si totiž místo, kde stál velký pevný most a když šel naposledy, vysral se v jeho polovině na starou kamennou dlažbu. hovno měl tak toxický, že v okruhu stodevadesátipěti kilometrů vše pomřelo.

- příběh 163

mimozemský trpaslíček se ocitl na odvrácené straně existence.

"je čas ztrácet čas," řekl stínu starýho mrtvýho kronikáře a vyhazoval z kapes život plnými hrstmi. smutně pozoroval, jak ho odnáší divoký proud ztracených osudů a věděl, že není cesty zpět.

- příběh 164

mimozemský trpaslíček utřel prdel listy ze svatý knihy. po použití je naskládal na hromádku a odnesl na trh, kde je rozprodával věřícím.

"svatý hovno, kdo chce svatý hovno? svatý hovno na prodej, kdo chce svatý hovno!?" hlasitě volal a důvěřiví věřící mu rvali ruce, aby získali posvěcený artefakt. šel kolem nasraný heretik a všechny proklel.

"neznabozi, zemřete!"

- příběh 165

mimozemský trpaslíček a krvavý obyvatel planety gh5774-842~74, část třetí. setkání dvou excentrických postav známého vesmíru se blížilo palcovými kroky. děj předestřený v předchozích dvou napínavých dílech přímo směřoval k výbušným událostem, jejichž explozi již nešlo zastavit. napětí jiskřilo ve vzduchu a rozžhavená plazma voněla po lučních fialkách, když čas nekompromisně odbíjel poslední vteřiny historie, která se již neměla nikdy vrátit.

"zmrde," řekl mimozemský trpaslíček.

"čůráku," odpověděl krvavý obyvatel.

"co uděláme?"

"to co musíme."

svět se otrásl v základech, dějiny změnily běh, některé planety zastavily oběhy kolem svých hvězd a několik černých děr se zhroutilo samo do sebe. do konce vesmíru zbývalo jen několik krátkých tiků vodíkových jader a pouze malá příměs hélia zábraniла definitivnímu konci veškeré existence.

- příběh 166

mimozemský trpaslíček přestříhl nit osudu a odnikud uslyšel tichý řev.

"rád bych věděl, kdo to byl," pomyslel si a kráčel dál.

- příběh 167

mimozemský trpaslíček byl sám sebou přinucen do práce. sám se rozhodl, že se na práci vysere a raději umře.

- příběh 168

mimozemský trpaslíček a stařec z moře.

mimozemský trpaslíček šel po pláži od nikud nikam a najednou spatřil ležící tělo. doběhl k němu jak rychle mohl, aby poskytl poslední pomoc. spatřil sípajícího starého muže, jenž rukou ukazoval směrem k moři.

"co chceš říci, starý muži?"

z hrdla starce vyšlo sípaní a jeho oči pohledem zvrátily sloup na písečný duně.

"chtěl bys zpět do lůna matky oceánu? v tom ti mohu pomoci," řekl trpaslíček, chytil muže za staré ruce a táhl ho zpět k vodě. sice měl dojem, že se stařec brání, ale nenechal se odradit a nakonec ho opatrně položil do vln. pak dlouho pozoroval starého muže, jak se laská s načechranými vlnkami slané vody, která ho odnášela vstříc dalekým dobrodružstvím.

"neviděl jste tu někde mého manžela? volal, že potřebuje prášky," ozval se za jeho zády ženský hlas.

- příběh 169

mimozemský trpaslíček močil, močil, až hovno vymočil.

"to se mi snad zdá," zakroutil hlavou, když viděl, jak velký hovno dokázal protlačit močovou trubicí a hned ho napadlo, že by se mohl přihlásit do televizní talentový soutěže. napsal dlouhý motivační dopis a čekal na odpověď s pozvánkou. jednoho dne se dočkal.

"vážený mimozemský trpaslíčku, vychcat hovno dokáže skoro každý. děkujeme za váš zájem, ale naserte si do džbánku," četl několikrát po sobě, aby si ujasnil, že zamítavou odpověď chápe dobře a brečel do kapesníčku.

"co to cítí mé uši, co to vidí mé nosy?" se zájmem zkoumal kapesníček s hnědými skvrnami.

"je to hovno? není to hovno? je to hovno!"

- příběh 170

mimozemský trpaslíček prohlížel fotografie se zachyceným okamžikem prchavého rodinného štěstí. viděl malého chlapečka s úsměvem přes celou prdel, viděl usměvavou maminku a hrdého tatínka, který se právě vrátil z dobovačného výpravy vesmírem s lodí až po strop narvanou kořistí. držel v ruce záznam z minulosti, kdy ještě cítil radost ze života a věřil, že rodiče nikdy nelžou a mají ho opravdu rádi. pak mu proběhla hlavou vzpomínka na krvavou místnost, ve který obdivovaný tatínek vykuchal a rozčtvrtil mámu, upekli sourozence a dospívajícímu synkovi položil na talíř s obědem sestřin mozeček na hniličku s pečenými jatýrky. mimozemský trpaslíček už chápal, že v tomto brutálním okamžiku otec položil základní kámen stavby, která teprve vyroste.

"byl to zmrda, ale musím ctít tradiční hodnoty," odložil vzpomínky a odřízl kus šunky z pečeného nevlastního bratra. tradice totiž velela, že z rodiny přežije jen ten nejsilnější a tím se právě stal.